

อุปกรณ์และวิธีการศึกษา

การศึกษาปริมาณความตลกของไข่

ทำการศึกษาปริมาณความตลกของไข่โดยใช้แม่พันธุ์ปลาที่พร้อมผสมพันธุ์ จำนวน 10 ตัวต่อเดือนที่ได้จากพื้นที่ในปัตตานี ศึกษาโดยวิธีนับทั้งหมด (Actual count method) นำแม่พันธุ์ปลามาชั่งน้ำหนัก และวัดความยาวลำตัว ฟ่าท้อง นำรังไข่ซึ่งหาน้ำหนักที่แน่นอน ทำการนับจำนวนไข่ทั้งหมด (วิทย์, 2521) (รูปที่ 2-8) และหาความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักตัวกับอวัยวะสืบพันธุ์ (Gonadosomatic index, GSI) พร้อมทั้งศึกษาสภาพแวดล้อมและคุณสมบัติของน้ำบริเวณที่รวบรวมแม่พันธุ์ปลา ได้แก่ ค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ อุณหภูมิของน้ำ และค่าความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำ เป็นต้น

การศึกษาพัฒนาการของตัวอ่อน

การเตรียมลูกปลาในการศึกษา

ทำการเพาะขยายพันธุ์ปลาไหลนาโดยวิธีเลียนแบบธรรมชาติโดยใช้บ่อคอนกรีต ขนาด $5 \times 5 \times 10$ เมตร ใส่น้ำลงในบ่อสูง 30 เซนติเมตร เติมน้ำให้มีระดับสูงกว่าผิวดิน 10 เซนติเมตร ปล่อยพ่อแม่พันธุ์ปลาไหลในอัตราส่วนเพศผู้และเพศเมีย 1:1 ต่อ 1 ตารางเมตร เมตร เลี้ยงโดยให้กินอาหารปลาสดวันเว้นวันในอัตรา 1% ของน้ำหนักตัว ทำการสำรวจหวอด เป็นประจำทุกวันๆ ละ 1 ครั้งในเวลา 08.00 น. เพื่อตรวจสอบการวางไข่ของปลา เก็บรวบรวมลูกปลานำไปอนุบาลในถังไฟเบอร์กลาสเพื่อใช้ในการศึกษาต่อไป

การศึกษาการยวบตัวของไข่แดง

สุ่มตัวอย่างลูกปลาที่ฟักใหม่ จากถังไฟเบอร์กลาสที่ใช้ทำการศึกษานับจำนวน 10 ตัว ทุก ๆ 2 ชั่วโมง จนกระทั่งไข่แดงยวบตัวอย่างสมบูรณ์ ทำการศึกษาเวลาที่ไข่แดงยวบตัวอย่างสมบูรณ์ และปริมาตรของไข่แดงในแต่ละช่วงทุก ๆ 2 ชั่วโมง โดยใช้กล้องจุลทรรศน์ (Microscope) ปริมาตรของไข่แดง (Yolk volume) คำนวณได้จากสูตร $\frac{4}{3}\pi \left(\frac{R_1}{2}\right)^2 \times \left(\frac{R_2}{2}\right)$ (R_1 = เส้นผ่าศูนย์กลางที่สั้น; R_2 = เส้นผ่าศูนย์กลางที่ยาว) (Fukuhara, 1986) (รูปที่ 9) ตัวอย่างลูกปลาที่ใช้ในการทำการศึกษานี้เก็บตอด้วยฟอร์มาลิน 10 %

การศึกษาการพัฒนาการเปิดปาก

สู่มตัวอย่างลูกปลา จากถังไฟเบอร์กลาสที่ใช้ทำการศึกษากัน 20 ตัว ทุกๆ 2 ชั่วโมง จนกระทั่งปากพัฒนาอย่างสมบูรณ์ (Fully mouth development) เก็บดองตัวอย่างด้วยฟอร์มาลิน 10 % ทำการวัดความสูงของปาก (Mouth height) โดยใช้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยายสูง และคำนวณความสูงของปากที่เปิดจากสูตร $1.41 \times UJ$ (UJ = ความยาวของขากรรไกรบน) (Shirota, 1970) (รูปที่ 10)

การพัฒนาาระบบทางเดินอาหาร

ทำการสู่มลูกปลา จากถังไฟเบอร์กลาสที่ใช้ทำการศึกษากัน 10 ตัว ทุกๆวันจนกระทั่งทางเดินอาหารพัฒนาอย่างสมบูรณ์ เก็บดองตัวอย่างในฟอร์มาลิน 10 % ทำการศึกษารูปร่างลักษณะทางเดินอาหาร โดยใช้กล้องจุลทรรศน์พร้อมถ่ายรูปลูกๆระยะ (Fukuhara, 1985)

การศึกษาการเริ่มกินอาหาร

ทำการศึกษาโดยใช้ตู้ปลาขนาดปริมาตร 15 ลิตร (ปริมาตรน้ำ 10 ลิตร) จำนวน 3 ตู้ ใส่ลูกปลาอายุ 1 วันครึ่ง หลังจากที่ฟักออกเป็นตัว (ระยะก่อนที่ปากจะเปิด) จำนวนตู้ละ 500 ตัว ให้กินอาหารโดยใช้ไรแดง ในปริมาณความหนาแน่น 10 ตัว / มิลลิลิตร สู่มตัวอย่างปลาจำนวน 10 ตัว ทุกๆ 2 ชั่วโมง ตัวอย่างลูกปลาเก็บดองด้วยฟอร์มาลิน 10 % ทำการศึกษาตัวอย่างลูกปลาโดยผ่าทางเดินอาหารเมื่อพบไรแดง ในทางเดินอาหาร ทำให้ทราบถึงเวลาที่ลูกปลาเริ่มกินอาหาร (Pechmanee *et al.*, 1986) ทำการศึกษา 3 ซ้ำ

การศึกษาการอดอาหารจนตาย

ทำการศึกษาโดยใช้ตู้ปลาขนาดปริมาตร 15 ลิตร (ปริมาตรน้ำ 10 ลิตร) จำนวน 3 ตู้ ใส่ลูกปลาที่ฟักออกมาใหม่ จำนวนตู้ละ 300 ตัวตลอดการทดลองไม่มีการให้อาหารลูกปลาทำการ ศึกษาจำนวนตัวตาย ทุก ๆ 2 ชั่วโมงจนกระทั่งลูกปลาตายหมด (Fukuhara, 1987) ทำการศึกษา 3 ซ้ำ

การศึกษาประเภทของอาหารในแต่ละระยะของการเจริญเติบโต

ทำการศึกษาโดยใช้ตู้ปลาขนาดปริมาตร 15 ลิตร (ปริมาตรน้ำ 10 ลิตร) ใส่ลูกปลาจำนวนตู้ละ 500 ตัว โดยลูกปลาอายุ 5-15 วันให้กินไรแดงเป็นอาหาร ในอัตราความหนาแน่น 10 ตัว/มล. และลูกปลาอายุ 12-15 วันให้กินอาหารเม็ดสำเร็จรูป (Amornsakun *et al.*, 1998) ให้กินวันละ 2 ครั้ง ทำการศึกษาโดยสุ่มตัวอย่างลูกปลาจำนวน 10 ตัว ทุก ๆ วันหลังจากให้อาหารแล้ว 1 ชั่วโมง พร้อมทั้งวัดความยาวลำตัว ความยาวขากรรไกรบน เพื่อศึกษาความสูงของปาก และทำการศึกษาชนิดและจำนวนอาหารที่พบในกระเพาะอาหารโดยการผ่าท้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

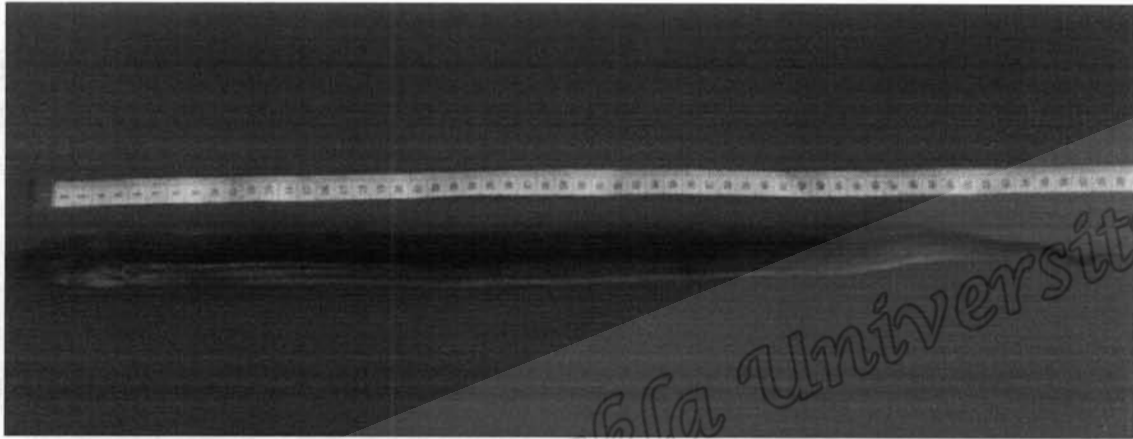
1. ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างจำนวนไข่กับน้ำหนักลำตัว และความยาวลำตัวของแม่พันธุ์ปลา
2. ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของปริมาตรไข่แดง และความสูงของปากในแต่ละระยะของลูกปลา
3. ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยปริมาณจำนวนอาหารที่ลูกปลาเริ่มกิน
4. ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเปอร์เซ็นต์ของอัตราการรอดตายของลูกปลาหลังจากอดอาหาร
5. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ปริมาณจำนวนอาหารที่ลูกปลาเริ่มกิน

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ MICROSOFT EXCEL และ SPSS/PC⁺ (Walpole and Myers, 1978; โนรี ใจใสและคณะ, 2534)

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

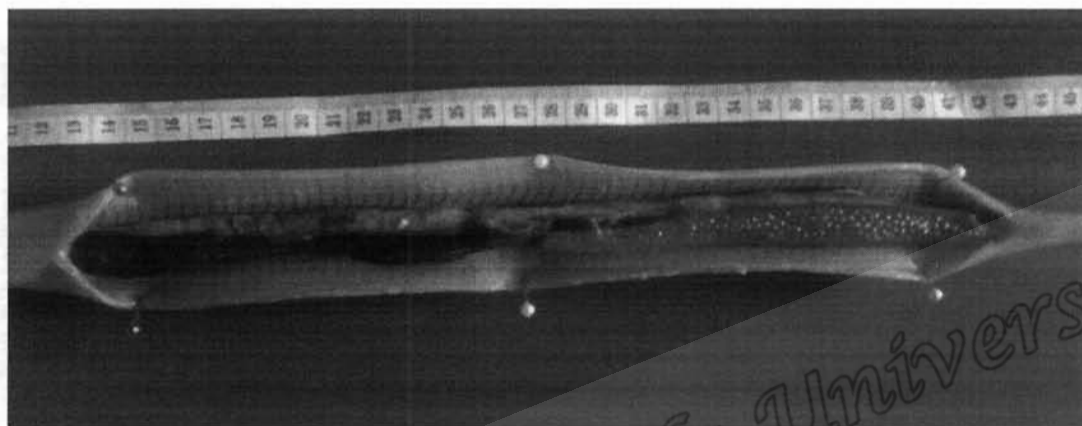

รูปที่ 2. ชั่งน้ำหนักลำตัว (กรัม) ของปลาไหลนา

รูปที่ 3. วัดความยาวลำตัวทั้งสิ้น (เซนติเมตร) ของปลาไหลนา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

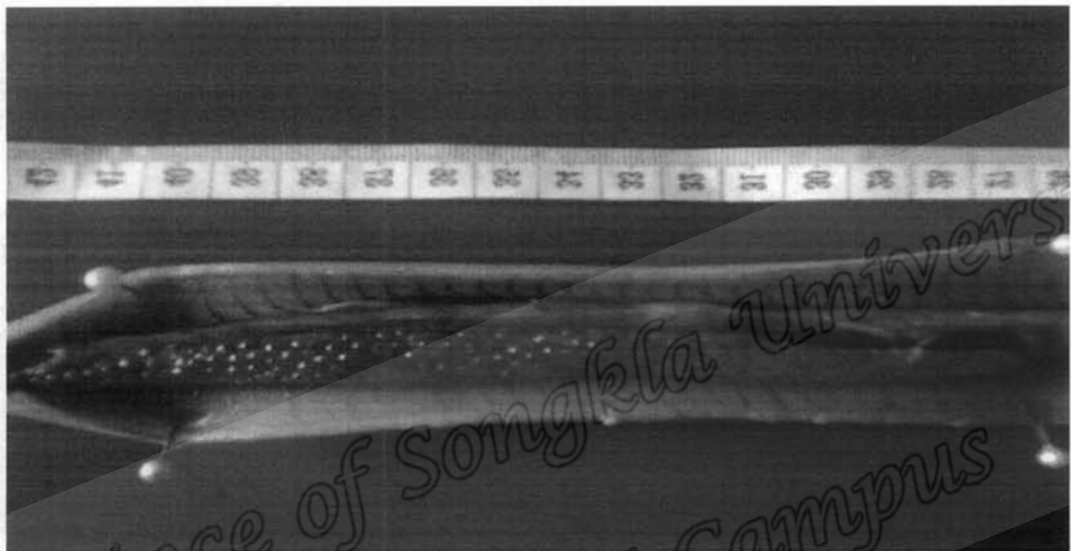

รูปที่ 4. ผ่าตัดท้องปลาไหลนา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

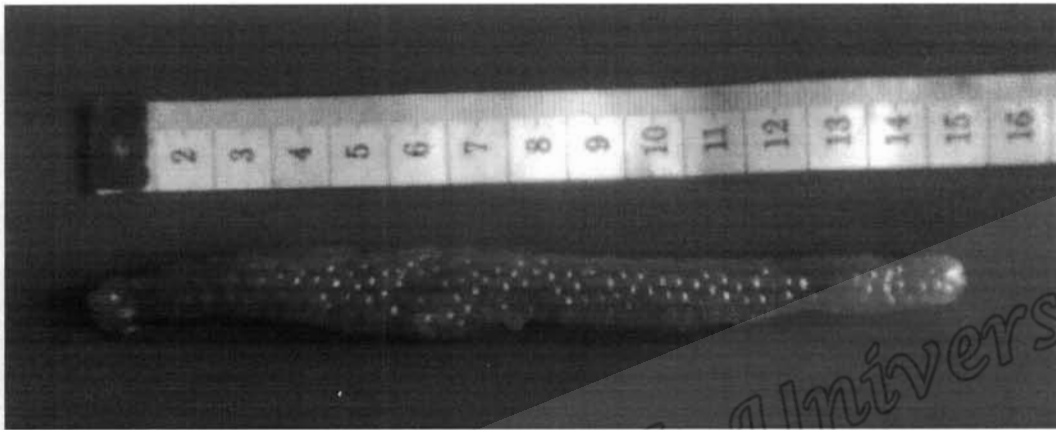

รูปที่ 5. ชั่งน้ำหนักรังไข่ (กรัม) ปลาไหลนา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

รูปที่ 6. ลักษณะรังไข่ที่ติดกับลำไส้

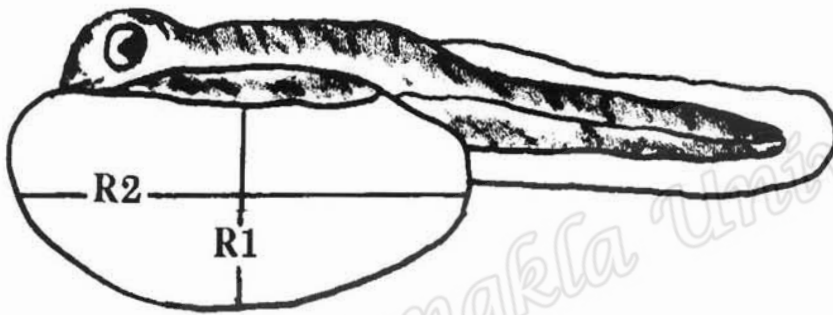

รูปที่ 7. ลักษณะไข่ปลาไหลนา

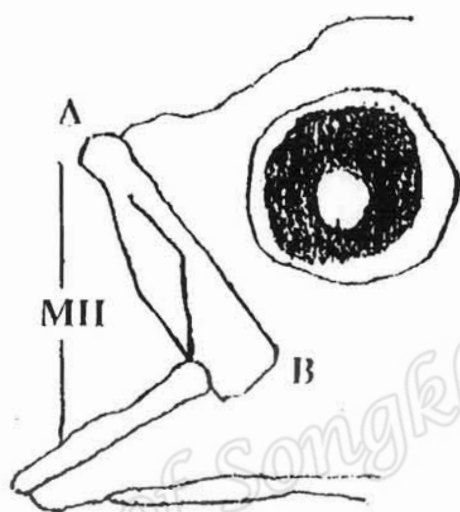
Prince of Songkla University
Pattani Campus

รูปที่ 8. การสูมนับไขปลาไหลนา

รูปที่ 9. การวัดปริมาตรของไขءแดง

รูปที่ 10. การวัดความสูงของปาก